

JINDŘICH MACHALA

Jindřich Machala se narodil v roce 1944 v obci Hovězí na Valašsku. V roce 1946 se s rodiči přestěhovali v rámci osídlování pohraničí do Nových Oldřůvek, bohužel zde nezůstali dlouho. Již v roce 1947 vznikl Vojenský újezd Libavá, jehož součástí se staly i Nové Oldřůvky a bylo nemyslitelné, aby zde bydleli civilisté. Ve stejnou dobu se rodiče Jindřicha Machaly rozvedli a matka si našla nového přítele, bývalého vojáka, za kterého se provdala a rodina se opět stěhovala, a to hned několikrát, nejprve do Mankovic, Budišova nad Budišovkou, a pak do Hrubé Vody. Ani toto manželství však nedopadlo dobře a matka se se svými pěti dětmi po rozvodu přestěhovala do Jeseníku, zde zůstali necelý rok a nakonec zakotvili ve Šternberku. Zde již Jindřich Machala založil svou vlastní rodinu. Pracoval jako projektant ve stavebním podniku, poté u Severomoravských státních lesů, a když se tento podnik po revoluci rozpadl, přijali ho jako technika u Vojenských lesů a statků Lipník nad Bečvou. S tímto novým zaměstnáním přišlo další, tentokrát již poslední stěhování, po několika letech se oklikou vrátil na místo, ze kterého jako dítě odešel, do vojenského prostoru, konkrétně do Města Libavá. S návratem zde se začaly vynořovat vzpomínky a při procházení po místech, která se pomalu, ale jistě vytrácí z map, vznikl nápad na zmapování a záchranu památek po původních obyvatelích. V roce 2016 založil Okrašlovací spolek Lubavia, který se věnuje obnově hřbitovů, křížů, kostelů, kapliček a dalších památek, které se ve vojenském prostoru nachází. Činnost je to vzhledem k podmínkám zákazu vstupu do Vojenského újezdu velmi náročná a leží pouze na několika členech spolku. Přesto se jim, díky vlastnímu nadšení a ochotě vojska, daří postupně zachraňovat drobné památky, obnovit to, co zbylo z hřbitovů a umožnit potomkům původních obyvatel se občas dostat na tato zakázaná místa, kdysi rodiště rodičů, prarodičů. Jindřich Machala není historikem v pravém slova smyslu, ale spoustu toho o té zdejší ví a jak říká, my všichni bychom se z ní měli poučit, aby se neopakovala.

„Mnohé činy našich předků se nám možná zdají nepochopitelné, možná i směšné. Nevíme však, jak se budou dívat na naše činy ti, co přijdou po nás! Jsem přesvědčen, že všichni, co zde žili, si celkově naši úctu aspoň trochu zaslouží a je na nás, jak budeme pokračovat my. Byla to přece jen jejich země nebo alespoň kus jejich života a malicherné štourání se v minulosti už stejně nic nevyřeší. Berme to tedy jako součást i našeho života. A tak nechme v klidu spát ty, kteří nám umožnili, že tady dnes můžeme žít. Jen se zkusme z minulosti poučit.“

Jindřich Machala KRONIKA LIBAVSKA

Životopis v bodech

8. října 1944 se narodil v Hovězí na Valašsku, má dva bratry Jaromíra a Svatopluka a z druhého manželství matky dvě sestry

1946 se s rodiči přestěhoval do Nových Oldřůvek

1947 začalo jejich stěhování z důvodu vzniku vojenského prostoru Libavá, nejprve se přestěhovali do Mankovic, Budišova nad Budišovkou, Hrubé Vody

Navštěvoval Základní školu v Budišově nad Budišovkou, Osmiletou střední školu v Hlubočkách

V posledním bydlišti – ve Šternberku se oženil a má dva syny Pavla a Jaromíra

Pracoval jako mistr ve stavebním podniku, projektant v bytovém podniku, vedoucí střediska služeb v Severomoravských státních lesích.

1992 stěhování do Města Libavé a zaměstnání u Vojenských lesů a statků Lipník nad Bečvou

Po odchodu do důchodu se plně věnuje myslivosti a historii zdejšího kraje a zaniklých vesnic.

V roce 2016 založil Okrašlovací spolek Lubavia, který se věnuje obnově památek ve vojenském prostoru.